

\$1000 Reward

WILL BE PAID FOR THE CAPTURE OF TOMAS LEROY CULLEN

DEAD OR ALIVE

Age, 28 years (1867)

Height, 5 ft 9 in

Build, Medium

Occupation,

Cowboy

Soldier

Criminal occupation,

Bank robber

Deserter

Arsonist

Murderer

TOMAS LEROY CULLEN ALIAS

"BLACK TOM"

Wanted for robbery, First National Bank, FALL PINES, TEXAS, September 19, 1867

Natten blev oplyst af mere end et dusin fakler, der kastede lange skygger henover den mudrede hovedgade. Højrystede stemmer og fordrukne tilråb blandede sig med den rumlende torden i det fjerne. Uden for saloonen sad der en nigger på et gammelt øg. Om halsen havde han et reb, der førte op til saloonens altan over ham, og rundt om var en større menneskemængde samlet. "Hæng det forpulede niggersvin!", råbte en. "Fandme ja, dræb den dovne, uduelige nigger, og gør verden en tjeneste! Han dur ikke til en skid!", råbte en anden. Tom stod i skyggerne på den modsatte side af gaden. Han var 11 år, og han havde aldrig før set en mand blive hængt. Han så flammerne fra faklerne slikke op mod nattehimlen, og han så ilden genspejlet i den skræmte mands øjne. Han smilede. Sheriffen gav hesten et klap bag i, og den satte af sted med et sæt. Niggeren faldt under hujen og jubelråb, men hans hals knækkede ikke med det samme. En våd plet bredte sig foran på hans bukser, og et latterbrøl slog op. Han var stadig i live, da en mand kastede en tændt olielampe op på ham. Flammerne fik hurtigt fat, og uden luft til at skribe dinglede han i lys lue mellem himmel og jord. "Forpulede, uduelige nigger", mumlede Tom for sig selv. Hans øjne veg ikke fra flammerne, der fortærede farens lig.

Tom Cullen var en bastard. Hans far var en dum nigger, der knap nok kunne finde ud at drive den stald, han havde lejet. Hans mor var en forpulet cherokeeindianermær, der stak af med en anden nigger et par år efter, at hun havde skidt Tom ud. Engang, da Tom havde været fire eller fem, havde han taget en spand med vand ud i stalden, og fundet en strigle i høet. Han havde skrubbet sig med den, til hans hud var revet til blods, men den mørke farve ville ikke gå væk. Den ville aldrig gå væk.

Niggere var dovne og dumme, uden ambitioner og planer for livet, og det var Toms far et levende eksempel på. Tidligt i sit liv blev Tom nødt til at hjælpe sin far med stalden, og da han var otte, var det praktisk taget ham, der drev den. Faren sumpede hen med en evig flaske whiskey i hånden, og jo ældre Tom blev, jo mindre havde han til overs for sin far. Tom fældede ikke en eneste tåre den dag, hans far blev hængt. Tværtimod havde det føltes godt. Rigtigt. Han havde fortsat med at drive stalden et par år, mest fordi han ikke vidste, hvad han ellers skulle gøre, men til sidst kunne han ikke holde stedet ud mere. Den mindede ham hele tiden om, hvor han kom fra. Inden Tom forlod byen, satte han ild til stalden, og stod længe og betragtede de buldrende flammer og lyttede til hestenes skræmte vrinsken.

Tom klarede de næste mange år som daglejer og cowboy, men begyndte efterhånden at foretage forskellige smårøverier. Da borgerkrigen brød ud meldte han sig til konføderationens hær med udsigt til at skyde niggere og niggerelskere fra nord - og så endda få penge for det. Et års tid inde i krigen deserterede han sammen med en flok soldater fra sin deling, anført af korporal Jake McDougall. Under dække af at være soldater fra konføderationen plyndrede de utallige diligencer, landsteder og plantager, og

de efterlod mange snittede halse og sønderskudte lig på deres vej. Og nedbrændte bygninger. Det var i denne tid pressen gav Tom det tilnavn, som han hadede som pesten, fordi det hele tiden mindede ham om hans afstamning: 'Black Tom'. De gav ham det på grund af hans hudfarve, og fordi hans ofre blev efterladt sorte og forkullede. Tom havde udviklet en forkærlighed for mordbrand.

"Kom nu for helvede", råbte Jake fra døråbningen til sovekammeret. Tom sendte ham et hurtigt nik, tømte det sidste smykkeskrin ned i sin taske og fik øje på sig selv i spejlet over kommoden. Instinktivt trak han sin revolver. Kuglen smadrede spejlet i tusind stykker, der regnede ud over liget af plantageejeren på gulvet. Fruen i huset sad stadig i sengen med dynen skræmt trukket op til ansigtet. Tom lettede på hatten med et udtryksløst "Ma'm", og fulgte så efter Jake ud på gårdspladsen. Jake sprang op på sin hest og klappede smilende den fyldte saddeltaske. Han satte hesten i galop, og Tom jog sine sporer ind i hestens flanke og fulgte efter ham. De red ned ad en stor allé, og Tom sagtnede farten, da han fik øje på en bygning, han ikke havde set i første omgang. Abeburet. Tom tvang hesten til højre, og nærmede sig smilende det sidste stykke til fods. Der sad en stor slå for døren, og ved siden af den, hang en død, sort hanekylling og et par afskallede rangler. Han kunne høre slavernes skræmte stemmer inde fra mørket. De måtte have hørt skyderiet oppe på plantagen, og nu var de ved at skide i bukserne. Som om nogen gad at spille kugler på dem. Niggere var sgu ligeså nemme at skræmme som dyr. Han skrabede hø sammen langs den ene væg, og hældte olie fra sin lampe ud over det, mens de bad for deres liv. Så fandt han sit fyrstøj frem. Black Tom Cullen stod i plantantræernes skygge og så den rensende ild brænde slavehytten ned til grunden. Ved hvert et skrig der blev bragt til ophør af flammerne, spillede der et lille umærkeligt smil på hans læber, og hans øjne lyste.

Som Tom så det, gjorde han verden en tjeneste. Ved at rense verden for niggere, rødhuder og andre forpulede fejlfarver, gjorde han den til et bedre sted. Hver gang han brændte et af de sorte svin, var det som om han dræbte lidt af niggeren inden i sig selv. Det var som om, ilden kunne gøre det, som striglen ikke havde kunnet for alle de år siden i hans fars stald. Tom ville altid være en forpulet bastard, det vidste han godt, men for hver gang han dræbte én af dem, følte han sig lidt bedre tilpas. For et års tid siden slog Tom og Jake pjalterne sammen med Earl Crenshaw, 'Smalpox Nellie' og Jakes bror Donnie. Sammen blev de fem kendt som McDougallbanden, og dusøren på deres hoveder steg i takt med de byer, de plyndrede. Kuppet i Fall Pines skulle være det sidste i staterne for en tid. Med guldet fra bankrøveriet, kunne de ride over grænsen til Mexico og leve det søde liv. Tom har bare ikke i sinde at dele med alle de andre, når de når så langt, men indtil videre kan han bruge dem i live. Så længe de skjuler sig i den forladte mineby Salvation, er der risiko for, at deres forfølgere finder dem der, og så er et par ekstra revolvere altid brugbare. Men

når de først er nået over Rio Grande, er det en helt anden sag. Det er samme er tilfældet med de gidsler, som de tog i Fall Pines, og som skal bruges som forhandlingsgrundlag, hvis nødvendigheden opstår. Når de først er i Mexico, har de ikke brug for gidsler længere...

McDougallbanden

Jake McDougall: Jake er en barsk, beregnende og professionel røver, og Tom er godt tilfreds med at være hans makker og højre hånd. Jake er den eneste mand, som han tager imod ordrer fra. Kort før han og Jake sluttede sig sammen med resten af banden, blev Tom skudt under et togrøveri i Alabama. De søgte tilflugt hos Jakes bror Dave, og Tom fik lov til at ligge i laden og komme sig. En dag blev Tom vækket af skyderi og skrig. Jake fortalte senere, at en sherif og hans mænd havde sporet dem til gården og slået Dave og hans familie ihjel. Jake var reddet ud efter forsyninger, og var kun kommet tilbage tidsnok til at hævne mordene. Tom så kun ligene af sheriffen og hans sønderskudte mænd på gårdspladsen, og han kan ikke huske, at Jake nogensinde var inde i laden for at hente sin hest den dag. Tom har på fornemmelsen, at Jakes historie ikke helt holder vand. Han er dog klog nok til aldrig at have bragt det på banen, da det tydeligvis ikke er noget, Jake ønsker at tale om.

Donnie McDougall: Donnie er Jakes lillebror, og han har tydeligvis et problem med Tom. Han er en provokerende lille satan, og hvis det ikke var for Jake, skulle Tom nok sætte ham på plads for alvor. Tom har været Jakes højre hånd i mange år nu, og det skal Donnie ikke få lov til at lave om på. Man kan ikke lade svinet være alene med en kvinde, førend han har revet hendes kjole af og stukket pikken op i hende, og det er heller ikke gået Toms øjne ram forbi, at Donnie sover med en forpulet trædukke, som en anden lille tøs.

Earl Crenshaw: Earl er en idiot. Han er langsom i opfattelsen, utilregnelig og i det hele taget en belastning. Earl har på det sidste brokket sig over, at Tom rider sin hest for hårdt, men sådan nar skal fandme ikke komme her og lære ham at ride. Earl tager sig altid af bandens heste, når de slår lejr, og Tom har tit spekuleret på, om han knepper dem i røven, så glad som han er for de skide dyr.

'Smallpox Nellie' Logan: Tom kan sgu ikke rigtig blive klog på Nellie. Der er tydeligvis noget, der ikke helt fungerer, som det skal, men han er også imponeret af hende. Engang da de plyndrede en lille flække, slagtede hun samtlige mænd, der befandt sig på bordellet. Det var overstået på få minutter, og uden at hun fik en skramme. En kvinde, det giver god mening, at holde sig på god fod med. Hun er dog for grim og for stort et læs til, at Tom kunne finde på at prøve på noget med hende, og han er ellers ikke kræsen.

Gidslerne

Den sorte vicesherif: Jake har givet ordre til, at gidslerne skal holdes i live, så længe de har brug for dem, men hver gang Tom får øje på det bagbundne niggersvin af en vicesherif, kan han ikke lade være med at tænke på, hvordan hans brændende hud vil lugte. Så søger Toms hånd automatisk ned til det blanke fyrtøj i lommen.

Den lille Pige: En køn, lyshåret lille pige, hvis klynkeri er begyndt at gå Tom en anelse på nerverne.

Den smukke rigmandsdatter: Ingen skal komme og sige, at Tom ikke kan finde ud af at behandle en dame som en gentleman, i modsætning til Donnie, der sikkert allerede har fået stiv pik over hende.

Den veltalende bankmand: Har garanteret røven fuld af penge, men herude hjælper det ham ikke en skid.

Den fordrukne staldejer: Jake løb en risiko ved at kidnappe fyren her fra saloonen efter selve bankrøveriet, selvom de havde gidsler nok. Jake ved altid, hvad han gør, og har nok haft sine grunde til det. De grunde føler Tom stærkt for, at han bør indvies i.

Opsummering

‘Black Tom’ er en bastard, og er søn af en sort mand og en cherokeeindianer. Han hader sig selv for, hvad han er, og han har aldrig lært at acceptere sin herkomst. Han får afløb for sin vrede ved at myrde niggere og andre fejlfarver, og han har især en forkærlighed for mordbrand. Engang satte han ild til en hel hytte fyldt med slaver, og stod og så ilden fortære dem og hørte dem skribe uden så meget som at blinke.

Om ‘Salvation’

‘Salvation’ er en fortælling om fortabelse og frelse, og Black Toms historie skal udspille sig i spændingsfeltet mellem disse to modsætninger. Vil han ufortrødent fortsætte sin vej mod fortabelsen, eller vil det lykkes ham at finde frelse for fortidens mørke gerninger? Det er denne tematik, du skal have i baghovedet under scenariet. Man kan finde fortabelse og frelse på mange måder inden for scenariets rammer, og der er ikke nogen rigtig løsning, du skal lede efter. Hvilken historie du vil fortælle om Tom, er i sidste ende op til dig.